

Aleksis K - viikonvaihte

Kuiva kesä

Nyt eletään niin kuivaa kesää, ettei ole tosikaan. Luultavasti ilmatieteen laitoksen mettemannokset löytävät jostain tilastoja, joiden mukaan Saharassa vuonna 1932 ja Gobin autiomaassa vuonna 1847 oli vielä kuivempaa kuin Suomessa nyt, mutta ei sellaisia ulkomaisia tapauksia lasketa. Täällä meillä on tällä hetkellä niin kuivaa, että Matti Vanhasen EU-puheet, Eero Heinäluoman budjettiesitys ja television uusinnat tuntuvat mehukkailta kohokohdilta.

Tämä tietysti johtuu kasvihuoneilmioistä, josta sääolot yleensä johtuvat, onpa sitten sateita poikkeuksellisen paljon tai poikkeuksellisen vähän tai poikkeuksellisen normaalisti. Myös poikkeuksellinen kuumuus, poikkeuksellinen kylmyys, poikkeuksellisen tyyni sää ja poikkeukselliset tuulet johtuvat samasta ilmiöstä, samoin näiden välillä olevat ilmat.

Mutta keskitytään siis tällä kertaa kuivuuteen. Jos ette siihen usko, menkää ulos, katsokaa ja kuunnelkaa. Jalan alta kuuluu pelkkää rousketta kuin kävelisi armeijan vanikkavarastossa, sillä ruohikot ovat palaneet karrelle jo kesäkuussa ja maa ratkeilee. Kaivot kumisevat tyhjiyttään ja linnut pesivät räystäsränneissä. Koivut kellastuvat heinäkuussa, männyt kelottuvat pystyyn, ja luultavasti ensimmäiset dromedaarit ilmestyvät maahamme elokuun kuluessa. Marjat ovat kuin kumipalloja, kun niissä on jäljellä pelkät kuivat kuoret eikä yhtään nestettä sisällä. Sieniä ei kasva muualla kuin joidenkin vanhastaan kosteiden talojen seinissä ja lattioissa. Tyrnävällä kuulemma suunnitellaan siirtymistä pelkän perunamuusin viljelyyn, koska mukulat kuivuvat pulveriksi joka tapauksessa. Limingassa kannetaan merivettä pellonojiin, etteivät ne ravistu. Seinäjoella huuhdellaan vessanpöntöt Koskenkorvalla, koska vettä ei riitä.

Koskaan ei ole kuivinaakaan talvina näkynyt terasseilla ja patioilla niin paljon ihmisiä kuin nyt, kuivina kesäpäivinä. Siellä he raukat hörppivät janoissaan jotakin ruskeata nestettä, kun vettä ei ole saatavissa koko valtakunnassa. Kaupoissa pullovesi maksaa enemmän kuin viinakset – jos sitä ylipäänsä on saatavissa.

Toistaiseksi nestehukan kanssa on vielä selvitty, mutta entäs sitten, kun saapuu syys, terassit sulkeutuvat ja pitäisi varautua talveen? Mistä saadaan valaistukseen ja lämmitykseen sähköä, jos joenuomat kuivuvat ja voimalat pyörivät tyhjiillään. Miten rakennetaan metsätöissä tarvittavia talviteitä, koska niiden pohjaksi tarvittavaa routaa ei synny rutikuivaan suohon?

Niin kauan kuin nestettä on tilkkanenkin jäljellä, sitä on syytä kerätä varastoon talven varalle. Juuri nyt on korkea aika koluta lähisuot, lähteet ja kaivonpohjat, josko sinne olisi jäänyt jokunen tilkka varjopaikkaan. Ahkerimpien vesistäjien kerrotaan keräävän jopa litran päivässä. Sitten vain jokainen pisara ämpäriin, kansi kiinni ja kiiruusti kotiin. Kotona vesi on viisainta pakastaa, koska silloin se ei pääse haihtumaan. Onpa sitä sitten mukava sieltä sulatella ja nauttia joulun aikaan suurena herkkuna, jollaista joka pojalla ei olekaan.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)